

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/166/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209634
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118209634.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcov: 1/ T. Č., H.. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, 2/ Ľ. Č., H.. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného Černejová & Hrbek, advokátska kancelária so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 239 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 15.2.2006 v základných podmienkach v znení: „Čiastka B Úveru vo výške 7.200 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov vynaložených CFH“ je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 9.2.2012 v základných podmienkach v znení „Čiastka B Úveru vo výške 221,05 eura bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CHF“ je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

III. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a .

IV. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalobcom v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalobcovia m a j ú nárok na náhradu trov konania o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 27.08.2018 pod sp. zn. 10Csp 166/2018 domáhali voči žalovanému vydania bezdôvodné obohatenie vo výške 239 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 239 eur a zároveň aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 15.2.2006 v základných podmienkach v znení: „Čiastka B Úveru vo výške 7.200 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov vynaložených CFH“. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.02.2006 uzatvorili strany sporu zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V. XXXX-XX, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 207 200 Sk / 6 877,78 eura. Z tejto

sumy si žalovaná započítala 7 200 Sk / 239 eur (čiastka B Úveru) na úhradu nákladov spoločnosti CFH súvisiacich s poskytnutím úveru a zvyšná suma, t.j. 200 000 Sk / 6 638,78 eura predstavovala istinu úveru, ktorá nám bola vyplatená (časť A Úveru). Predmetný úver bol vyplatený ďalším poskytnutým úverom na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V. XXXXX-XX z 23.11.2009. Zmluva o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U XXXXX-XX z 15.2.2006 obsahuje podľa ich názoru neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v Čiastke B úveru, podľa ktorej sme spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., zaplatili 239 eur. Za tento poplatok nedostali žiadne protiplnenie a nie je možné zistiť ani to, prečo je tento poplatok vo výške 239 eur. Navyiac doposiaľ nie je jasné, prečo tento poplatok platili spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., aj napriek skutočnosti, že úver im bol poskytnutý Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Podľa ich názoru predmetný poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V súvislosti s neprijateľnosťou uvedenej zmluvnej podmienky, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 239 eur.

2. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 30.08.2018 pod sp. zn. 13Csp 167/2018 domáhali voči žalovanému určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 9.2.2012 v základných podmienkach v znení „Čiastka B Úveru vo výške 221,05 eura bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CHF“. Svoju žalobu odôvodnil tým, že predmetná zmluva o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ obsahuje podľa ich názoru neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v Čiastke B úveru, podľa ktorej sme spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., zaplatili 221,05 eur. Za tento poplatok nedostali žiadne protiplnenie a nie je možné zistiť ani to, prečo je tento poplatok vo výške 221,05 eur. Navyiac doposiaľ nie je jasné, prečo tento poplatok platili spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., aj napriek skutočnosti, že úver im bol poskytnutý Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Podľa ich názoru predmetný poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

3. Keďže predmetné konania majú charakter spotrebiteľského sporu, týkajú sa tých istých strán a zároveň spolu skutkovo súvisia, súd s poukazom na § 166 CSP tieto spojil uznesením č.k. 10Csp 166/2018-17 zo dňa 14.09.2018 na spoločné konanie s tým, že budú vedené pod sp. zn. 10Csp 166/2018.

4. Žalovaný s predmetnými žalobami nesúhlasil. Poukázal na to, že sumu 239 eur, ktorú žalobcovia žiadajú priznať ako bezdôvodného obohatenie a ktorá predstavovala čiastku B úveru slúžiacu na úhradu výdavkov správcu úverov žalovaného spojených s poskytnutím úveru, žalobcovia uhradili v roku 2006 z čerpaných úverových prostriedkov. Z daného dôvodu vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k (údajnému) nároku žalobcov uplatnenému ich žalobou, nakoľko celý ich (údajný) nárok je premlčaný, a to v 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe (rovnako tak v subjektívnej 2-ročnej premlčacej dobe). Na danom závere nemení nič ani žalobcami tvrdená skutočnosť, že svoj dlh zo Zmluvy 2006 žalobcovia uhradili o niekoľko rokov neskôr z peňažných prostriedkov, ktoré získali z iného úveru.

5. Vo vzťahu k údajnej prítomnosti (údajnej) neprijateľnej podmienky v žalobou napádaných zmluvách uviedol, že účel čiastky B úveru je v prípade oboch zmlúv úhrada nákladov/výdavkov správcu úverových produktov žalovaného, ktorým bola v danom čase spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (IČO: 35 923 130). Svojou výškou predstavuje čiastka B úveru v oboch prípadoch malé percento výšky zvyšnej čerpanej istiny úver (v prípade Zmluvy 2006 predstavuje čiastka B úveru 3,6% časti A úveru; v prípade Zmluvy 2012 predstavuje čiastka B úveru menej ako 1% súčtu časti A a časti C úveru) a je nepopierateľné, že táto zmluvná podmienka sa týka ceny úveru (t.j. hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny) vyjednanej v predzmluvnej fáze našou spoločnosťou. Tento údaj je v zmluve vyjadrený určito, viditeľne, jasne a zrozumiteľne a žalobcovia boli s ním i jeho účelom ešte pred podpisom zmluvy oboznámení - z daného dôvodu je táto zmluvná podmienka vylúčená aj zo súdneho prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok (a teda nemôže ísť ani o neprijateľnú podmienku), ide totiž o súčasť ceny za poskytnutie peňažných prostriedkov. Tvrdenia žalobcov, že za danú sumu nedostali protiplnenie, poprel. Poukázal na to, že im bol poskytnutý úver ako povinnosť na strane žalovaného, ktorej korešpondovali povinnosti na ich strane, a medzi ktoré sa radila i úhrada danej sumy. Konkretizácia účelu (úhrada nákladov/výdavkov správcu úverových produktov našej spoločnosti) potom slúži na bližšiu informáciu klienta žalovaného, čo daný náklad predstavuje a pokrýva. Namietal, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore totiž neprichádza do úvahy - berúc do úvahy premlčanie celého (údajného) nároku žalobcov uplatňovaného v tomto konaní

a taktiež skutočnosť, že svoj údajný nárok na vrátenie danej sumy prípade Zmluvy 2012 žalobcovia žalobou ani len neuplatnili, tak časť konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je práve takým (preventívnym/abstraktným) konaním výlučne na určenie neprijateľnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore. Súdu bola síce zachovaná možnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, avšak len v súvislosti so spotrebiteľským sporom (§ 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku) - min. z dôvodu premlčania je zrejmé, že žiadny súvisiaci spotrebiteľský spor neostal (v prípade Zmluvy 2012 ani žiadny súvisiaci spor nie je, nakoľko svoj údajný nárok žalobcovia žalobou ani len neuplatňujú). Navrhol žalobu zamietnuť.

6. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní vo vzťahu k námietke premlčania uviedli, že je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože v tomto prípade obchodník uzatvoril danú zmluvu, o ktorej vedel, že je vadná. Na základe nej si teda ponechal platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Z toho je zřejmý úmysel a teda je odôvodnený aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

7. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o poskytnutí úveru hypoPôžička zo dňa 15.2.2016, zmluvou o poskytnutí úveru hypoPôžička z 13.11.2009, zmluvou o poskytnutí úveru HypoPôžička s dátumom 7.2.2012, ako aj vyjadreniami strán sporu a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobcovia uzatvorili so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 15.2.2006, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 207 200 Sk (6 877,78 eura) na účel rekonštrukcia nehnuteľností. Podľa zmluvy bola čiastka úveru vo výške 200.000 Sk (6.638,78 eura) prevedená na osobný účet klienta (čiastka A Úveru) a čiastka úveru vo výške 7.200 Sk (239 eur) bola prevedená na úhradu výdavkov vynaložených spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) na účet tejto spoločnosti (čiastka B Úveru). K čerpaniu úveru došlo jednorazovo dňa 27.02.2006.

9. Vyššie uvedený úver bol vyplatený ďalším úverom poskytnutým zo strany žalovaného na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U XXXXX-XX z 23.11.2009, pričom k čerpaniu tohto úveru malo dôjsť jednorazovo dňa 23.11.2009.

10. Dňa 07.02.2012 žalobcovia uzatvorili so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 30.221,5 eura.. Podľa zmluvy bola čiastka úveru 1.121,9 eura prevedená na osobný účet klienta (časť A úveru), suma 221,5 eura bola prevedená na úhradu nákladov spoločnosti CFH súvisiacich s poskytnutím úveru (časť B Úveru) a suma 28878,1 eura (24009,1 eur + 919 eur +1389 eur +1534 eur +1027 eur) bola prevedená na splatenie ich ďalších 5 úverov od žalovaného špecifikovaných v časti C Úveru.

11. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

12. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 15.02.2006 spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

13. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 15.02.2006 (ďalej len ako „OZ účinný v 2006“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 OZ účinného v 2006 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

15. Podľa § 53 ods. 4 starého OZ účinného v 2006 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 07.02.2012 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

23. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Podľa § 100 ods.1 až 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

27. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Súd preto vyhodnotil zmluvné vzťahy medzi stranami sporu zo zmlúv o úvere z roku 2006 a z roku 2012 ako spotrebiteľské vzťahy. Nie je sporné, že žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcom ako fyzickým osobám, ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmlúv je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárové“ zmluvy, ktorých predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcov, ktorí obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť, ani neovplyvnili. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

29. Žalobcovia sa predmetnými žalobami, ktoré boli spojené na spoločné konanie, domáhali voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

30. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, a preto sa súd v prvom rade zaoberal touto námietkou. Ako je zrejmé z podanej žaloby, žalobcovia sa ňou domáhajú okrem iného aj vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 239 eur s odôvodnením, že táto suma zodpovedajúca poplatku vyplatenému spoločnosti CFH, ktorý má byť neprijateľnou podmienkou, predstavuje plnenie, ktoré prijal žalovaný bez právneho dôvodu.

31. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

32. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia dňa 15.02.2006 uzatvorili so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 6 877,78 eura (207.200 Sk). Z predmetnej zmluvy vyplýva, že k čerpaniu úveru došlo jednorazovo dňa 27.02.2006. Nebolo sporným, že v tento deň bola časť úveru vo výške 6.638,78 eura (200.000 Sk) prevedená na osobný účet klienta a časť úveru vo výške 239 eur (7.200 Sk) určená na úhradu výdavkov vynaložených spoločnosťou CFH bola prevedená na účet tejto spoločnosti (čiastka B Úveru).

33. Ako už súd vyššie uviedol pre začiatok plynutia 3-ročnej príp. 10-ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy

bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006). V prejednávanej veci je zjavné, že suma 239 eur, ktorá mala podľa názoru žalobcov predstavovať bezdôvodné obohatenie, bola v deň čerpania úveru, t.j. 27.02.2006, vyplatená na účet spoločnosti CFH, a teda ju žalobcovia v tento deň uhradili z čerpaných prostriedkov úveru. Na tom nič nemení skutočnosť, že dlh z predmetnej zmluvy o úvere žalobcovia uhradili o niekoľko rokov neskôr úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 23.11.2009. Ak teda ku vzniku bezdôvodného obohatenia fakticky došlo v deň čerpania úveru, t.j. 27.02.2006, nesporne ku dňu podania žaloby, t.j. ku dňu 27.08.2018, uplynula nielen 3-ročná, ale aj prípadná 10-ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie práva. Subjektívnou premlčacou dobou sa súd nezaoberal vychádzajúc z toho, že tá môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na to, že žalovaným vznesená námietka premlčania bola opodstatnená, súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

34. Pokiaľ ide o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalovaného o nemožnosti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spore. V súvislosti s tým súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/295/2014 zo dňa 21.04.2016, v zmysle ktorého spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

35. Rovnako aj v rozsudku sp. zn. 19Co 199/2017 zo dňa 05.06.2018 Krajský súd v Prešove prijal záver, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5). Aj gramatický výklad ustanovenia § 53a OZ predpokladá takéto určenie dokonca „v prvej línii“ a ďalšie spôsoby ochrany „na plnenie“ sú evidentne alternatívami (arg. slovo „alebo“).

36. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacího žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu tzv. abstraktnej kontroly. Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamena, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, a teda neplatná.

37. Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky uvedené v základných podmienkach predmetných zmlúv o poskytnutí úveru sú neprijateľné. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého

bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

38. Poplatok, ktorého určenia neprijateľnosti sa žalobcovia domáhajú, má vychádzať z obsahu zmluvy odrážať úhradu výdavkov a nákladov vynaložených spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Z uvedeného však vôbec nie je zrejmé, z akého dôvodu mali takéto náklady vzniknúť a to navyše ani nie veriteľovi, ale tretej osobe, ktorá nie je zmluvnou stranou predmetných zmlúv o úvere. Podľa názoru súdu zmluvná podmienka určujúca výšku „nákladov“ nie je jasná a zrozumiteľná z formálneho a gramatického hľadiska a zároveň neumožňuje spotrebiteľovi posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré pre neho z danej zmluvnej podmienky vyplývajú. Takto formulovaná zmluvná podmienka nemá podľa názoru súdu rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie žalobcami ako spotrebiteľmi. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal totiž korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek neurčitých úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

39. Nemožno prisvedčiť názoru žalovaného, že sa jedná o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej OZ, keďže takýto „poplatok“ nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito a transparentne a rozhodne nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobcov).

40. V tomto smere súd na podporu svojich argumentov navyše poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajiniského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchní krajiniský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“.

41. Súd preto žalobou napadnuté zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 15.2.2006 v základných podmienkach v znení: „Čiastka B Úveru vo výške 7.200 Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov vynaložených CFH“ a v Zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. V.-XX z 9.2.2012 v základných podmienkach v znení „Čiastka B Úveru vo výške 221,05 eura bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej „CFH“) č. XXX XXX XXXX/XXXX, účel: úhrada výdavkov nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CHF“ vyhlásil za neprijateľné.

42. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. V časti, v ktorej bola žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutá, bol úspešný žalovaný. S ohľadom na to má žalovaný nárok na náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia voči

žalobcom v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

45. V časti, v ktorej bolo žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vyhovené, sa jedná naopak o úspech žalobcov. So zreteľom na to majú žalobcovia nárok na náhradu trov konania o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.